

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **J. K.,**
bytem X,

zastoupen advokátem JUDr. Pavlem Sedláčkem,
se sídlem Dlouhá 705, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2020, č. j. 116554/2020/KUSK ,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 22. 10. 2020 domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Komise k projednání přestupků města H. (dále jen „komise“) ze dne 13. 3. 2012, č. j. č.j. Pre 105/2019, Pre 107/2019, Pre 109/2019, Pre 115/2019, Pre 137/2019, Pre 138/2019, MEHRX00GVCV3, MEHRX00GVCXT, Pre 106/2019, Pre 108/2019, Pre 114/2019, Pre 136/2019, MEHRX00GVCYO, MEHRX00GVCZJ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byli H. S. a M. Č. shledáni vinnými z přestupku proti občanskému soužití. Žalobce byl v tomto přestupkovém řízení navrhovatelem. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že řízení zastavil, neboť dospěl k závěru, že k jednání popsanému v prvostupňovém rozhodnutí sice došlo, toto jednání však není přestupkem. Žalovaný uvedl, že *„k vytykánému jednání osvětlování zdrojem světla (halogenovými světly) umístěným na pozemku p.č. st. X, v k. ú. B. U. H., sice došlo, nicméně uvedené jednání nenaplnňuje skutkovou podstatu přestupku, neboť nelze z pohledu materiální stránky daného přestupku shledat porušení či ohrožení zájmu společnosti, nýbrž je zde toliko soukromoprávní vztah vlastníků dotčených pozemků“*.
2. Žalobce v podané žalobě namítl, že shora uvedený závěr žalovaného je nesprávný. Uvedl, že žalovaný podezřelý za naschvály nijak nepotrestal, ačkoliv bylo prokázáno, že se naschvály, tedy i přestupek, staly, což ve svém důsledku znamená, že podezřelí mohou nadále naschvály páchat (a stále páchají), neboť nebyli dosud potrestáni a mohou mít i pocit, že potrestáni, s ohledem na postoj žalovaného, ani nebudou. Rovněž odmítl jako nepřipadnou argumentaci zásadou subsidiarity trestní represe a nenaplněním materiální stránky přestupku.

3. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky řízení a zda lze žalobu věcně projednat.
4. Podle § 65 odst. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Podle § 65 odst. 2 s. ř. s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.
5. Úvodem soud poznamenává, že žalobce je v projednávané věci ve specifickém postavení – je navrhovatelem v přestupkovém řízení. Ustálená judikatura, na kterou žalobce sám v podané žalobě odkazuje, dovodila, že takové osobě nesvědčí aktivní legitimace podle § 65 odst. 1 s. ř. s. (srovnej např. rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2007, č. j. 4 As 69/2006-103, podle kterého „V řízení o přestupcích, které lze projednat jen na návrh, rovněž podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že rozhodnutí o přestupku by bylo způsobilé zasáhnout do hmotněprávní sféry navrhovatele“).
6. Judikatura však současně dovodila, že navrhovatel v řízení o přestupku je obecně legitimován k podání žaloby dle § 65 odst. 2 s. ř. s. Nicméně rozsah žalobních námitek, k nimž je oprávněn, je podstatně omezen. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 26. 2. 2015, čj. 5 As 139/2014-21 (na nějž žalobce rovněž odkazuje) „žalobci aktivně legitimovaní podle § 65 odst. 2 s. ř. s. jsou skutečně omezeni v rozsahu a důvodech, z nichž mohou napadat rozhodnutí správního orgánu. Toto omezení je přitom soudním řádem správním definováno jako „práva, která jemu (žalobci) přísluší“. K tomu, o jaká práva jde, se judikatura správních soudů opakovaně vyjadřovala. Tradičně jsou za taková práva považována procesní práva účastníka řízení, tedy například právo navrhnout provedení důkazů správnímu orgánu, právo seznamovat se s provedenými důkazy a právo činit v průběhu správního řízení vůči správnímu orgánu a jeho postupu vyjádření (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, čj. 6 A 49/2002-41). Vedle těchto „klasických“ procesních práv jsou do této kategorie žalobci příslušejících práv řazena i práva další. Například podle výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, čj. 4 As 69/2006-103, žalobci aktivně legitimovanému podle § 65 odst. 2 s. ř. s. svědčí také právo na to, aby správní orgány zjistily přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřily potřebné podklady pro rozhodnutí, a též právo na to, aby rozhodnutí správního orgánu vycházelo ze skutkového stavu, který má oporu ve spisech. Rovněž mu přísluší právo na to, aby se správní orgány řádně vypořádaly s žalobcem uplatněnými námitkami i odvolacími důvody.“. Naopak námitky, které navrhovatel v řízení o přestupku není dle § 65 odst. 2 s. ř. s. oprávněn vznášet, jsou typicky námitky nesprávného právního posouzení věci, které z mantinelů vymezených shora citovaným rozsudkem vybočují.
7. V projednávané věci žalobce nenamítá, že by byl zkrácen na svých procesních právech (např. že by nedostal příležitost k vyjádření, či že by na jeho vyjádření nebylo reagováno). Stejně tak nenamítá, že by žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav – naopak se skutkovými závěry žalovaného (které se nijak nelišily od skutkových závěrů komise) se

žalobce zjevně ztotožňuje. Jeho námitky spočívají výlučně ve zpochybnění právních závěrů žalovaného, tedy že popsání jednání H. S. a M. Č. není přestupkem. Ve vztahu k těmto námitkám je pak na základě shora uvedené judikatury zřejmé, že k nim žalobce v rámci žalobní legitimace dle § 65 odst. 2 s. ř. s. není vůbec oprávněn.

8. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že žalobci nesvědčí žalobní legitimace podle § 65 odst. 1 s. ř. s., přičemž jím uplatněné žalobní body se evidentně míjí s rozsahem, v němž by dle § 65 odst. 2 s. ř. s. byl k podání žaloby aktivně legitimován. Lze tak uzavřít, že žaloba je podána osobou zjevně neoprávněnou, jelikož žalobní námitky (zpochybnění právních závěrů žalovaného) žalobci zjevně nepřísluší. Nad rámec nutného odůvodnění soud dodává, že lze pochopit nespokojenost žalobce (stejně jako jiných navrhovatelů a poškozených), že domnělí pachatele zůstanou nepotrestáni. Tuto často i velmi silně pociťovanou nespravedlnost však není dle právní úpravy a ustálené judikatury možné odčinit v trestním či správním řízení, neboť navrhovateli či poškozeným právo na potrestání pachatele nesvědčí.
9. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu odmítnout [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].
10. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
11. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl rovněž o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobkyni vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. listopadu 2020

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.